

Hola!

Soc la Júlia i aquest estiu he participat en un projecte de voluntariat internacional a Pilisvörösvár, un

poble encantador als afores de Budapest, Hongria. El projecte, emmarcat dins del Cos Europeu de Solidaritat, estava centrat en el suport a infants i joves amb orígens gitanos i ha estat una experiència transformadora que m'ha permès créixer personalment i col·lectivament.

Durant dues setmanes, vaig formar part d'un equip de voluntaris i voluntàries d'arreu d'Europa, amb qui vam treballar conjuntament en un casal d'estiu a Fecskefészek Afterschool, una entitat local que ofereix activitats a infants d'entre 7 i 16 anys, molts d'ells amb necessitats educatives especials. El nostre objectiu era crear un espai segur, motivador i enriquidor per a aquests infants, centrant-nos en l'aprenentatge, el desenvolupament social i la confiança.

Cada dia combinàvem activitats lúdiques i educatives: fèiem jocs, tallers de creativitat i activitats en grup. També dedicàvem estones a fer manualitats, practicar esports com futbol, bàdminton o ping-pong, i aprofitàvem els dies assolellats per anar al riu i gaudir d'una estona de natura. Jo mateixa vaig tenir l'oportunitat de dinamitzar sessions i activitats que fomentaven la comunicació, l'autoestima i el treball en equip, contribuint a crear un ambient de confiança i convivència amb els infants.

Com a festa final de cloenda, l'últim dia vam cuinar plegats un plat típic hongarès, compartint una estona molt especial amb els infants i les famílies. Va ser una manera preciosa de tancar el projecte, celebrant tot el que havíem viscut i après junts.

Una de les coses més interessants del projecte va ser el repte de la comunicació: la majoria dels infants no parlaven anglès, així que vam haver de buscar altres formes per entendre'ns. A través del joc, els gestos, les expressions i sobretot la paciència i la voluntat de connectar, vam acabar creant un llenguatge comú. Va ser molt emocionant veure com, malgrat les barreres lingüístiques, ens enteníem

cada cop millor i aconseguíem establir vincles molt especials.

El que més em va sorprendre va ser la màgia de la diversitat: tot i les diferències culturals i lingüístiques, vam saber construir una comunitat on tothom tenia un lloc. El projecte no només beneficiava els infants, sinó que també reforçava les entitats locals i ens oferia a nosaltres, els

voluntaris, una experiència única de cooperació intercultural i aprenentatge vital.

Tornar a casa després d'aquesta vivència em va fer adonar de tot el que m'enduc: la capacitat de generar vincles amb persones de tot el món, la importància de la responsabilitat col·lectiva i la força de l'educació no formal. Aquesta experiència ha estat una empenta de motivació, una finestra d'aire fresc i una lliçó d'humanitat que m'acompanyarà sempre.